

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 160^η

Σπάτα, 17 Μαΐου 2020

Αγαπητοί μου αδελφοί,
χριστιανοί τῶν Μεσογείων καὶ τῆς Λαυρεωτικῆς,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μὲ μεγάλη χαρὰ ἐπικοινωνῶ πάλι μαζί σας γιὰ νὰ ἀνταλλάξουμε τὸν χαιρετισμὸ τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ σᾶς ἀναγγείλλω ὅτι πλέον μποροῦμε ἐλεύθερα νὰ τελοῦμε τὶς ἀκολουθίες καὶ τὶς λειτουργίες μας καὶ νὰ βρισκόμαστε σὲ κοινὴ λατρεία, κλῆρος καὶ λαός, στοὺς ἱεροὺς ναοὺς μας, ἔστω κάτω ἀπὸ εἰδικὰ μέτρα, ποὺ εὐχαρίστως θὰ τηροῦμε, σεβόμενοι τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴ δημόσια υἰγεία.

Χωρὶς ἀμφιβολία, τὸ φετινὸ Πάσχα, ὅπως καὶ ἡ Σαρακοστὴ καὶ ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα εἶχαν κάτι τὸ πρωτόγνωρο, ἐξαιρετικὰ δύσκολο, ἐπώδυνο, ποὺ ἔπρεπε ὅμως νὰ τὸ διαχειριστοῦμε καὶ μὲ σύνεση καὶ μὲ πνευματικὴ στόχευση. Καθὼς φαίνεται, ἡ πατρίδα μας, τουλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, μὲ τὶς θυσίες ὅλων πέρασε τὸν κίνδυνο τῆς ἀνεξέλεγκτης ἐξάπλωσης τῆς πανδημίας σχετικὰ ἀνώδυνα, μπροστὰ μας ὅμως διαφαίνεται τὸ βαρὺ τίμημα τῶν κοινωνικο-οικονομικῶν συνεπειῶν τῶν προστατευτικῶν μέτρων, κάτι μὲ τὸ ὁποῖο προφανῶς ἔρχεται ἀντιμέτωπη ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα.

Κι ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία θὰ ὑποστοῦμε τὶς συνέπειες καὶ σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Ὅλος ὁ πνευματικὸς ὀργανισμὸς μας ἔχει δεχθεῖ σοβαρὰ τραύματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ βροῦν τὴ θεραπεία τους. Δὲν χάνουμε τὴν ἐλπίδα μας καὶ ἀνασκομπωνόμαστε. Ἦδη τὰ περιοριστικὰ μέτρα σταδιακὰ χαλαρώνουν ἀπὸ σήμερα Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 17 Μαΐου 2020, ἀνοίγουν οἱ ναοὶ καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς, βέβαια ὑπὸ προϋποθέσεις.

Ἀπὸ τὴν ἀρχή, ὁ στόχος μας ἦταν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ σεβασθοῦμε τὰ μέτρα ποὺ ὡς ὑπεύθυνη ἐλάμβανε ἡ Κυβέρνηση, ὅπως καὶ τὶς Ἐγκυκλίους καὶ ὑποδείξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προστατεύσουμε τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως μέσα στὶς δοκιμαζόμενες ψυχές τοῦ πιστοῦ λαοῦ, κάτω ὅπωςδῆποτε ἀπὸ ἐξαιρετικὰ ἀντίξοες

συνθήκες. Δόξα τῷ Θεῷ, μπορῶ δημόσια νὰ ὁμολογήσω ὅτι οὔτε τὴν προσπάθεια διαρκοῦς κοινωνίας μὲ τὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ διακόψαμε οὔτε ἐσᾶς τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ ἐγκαταλείψαμε.

Κάποιοι ἀπὸ σᾶς ἴσως σκανδαλίσθηκαν ἀπὸ τὴν φαινομενικὴ σιωπὴ μας. Κάτι ἄλλο περίμεναν. Ὀφείλω νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι αὐτὸ δὲν συνέβη. Δὲν σιωπήσαμε. Κάναμε πολλὰ καὶ μὲ ποικίλους τρόπους πρὸς πλείστες ὅσες κατευθύνσεις, μέσα στὰ πλαίσια τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ τῆς εὐθύνης μας. Ἐνεργήσαμε ἀφανῶς, προκειμένου νὰ περισώσουμε τὸν βασικὸ στόχο μας. Γι' αὐτὸ καὶ μείναμε ζωντανοὶ ὡς Ἐκκλησία. Μὲ ἄλλα λόγια, ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδο μὲ πολλὴ προσευχὴ καὶ προσωπικὴ ἐξομολογητικὴ ἐργασία προσπαθήσαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν ὅλη κατάσταση, ἐπιδιώκοντας δύο πράγματα, ὥστε νὰ διασφαλισθεῖ ἡ ζωτικὴ λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας: τὴν ἀδιάκοπη τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ τὴν μετάδοση τοῦ θησαυροῦ τῆς ζωῆς ἥτοι τῆς θείας Κοινωνίας. Ὅλοι οἱ ἱερεῖς παρέμειναν ἐνεργοὶ καὶ σὲ κανέναν πιστὸ δὲν ἀρνηθήκαμε τὴν θείαν Κοινωνία, σεβόμενοι παράλληλα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἐπιβληθέντων μέτρων (ἀποφυγὴ συναθροίσεων, τήρηση ἀποστάσεων, προσοχὴ στὶς ἐπαφές).

Ἐπαναλαμβάνω, δόξα τῷ Θεῷ ἡ Μητρόπολή μας παρέμεινε ζωντανὴ κάτω ἀπὸ ἐξαιρετικὰ δύσκολες συνθήκες καὶ τώρα σιγὰ σιγὰ προσπαθοῦμε νὰ ἀνασυγκροτηθοῦμε. Αὐτὴ βέβαια ἡ ἀνασυγκρότηση δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλη. Ἀσφαλῶς, ὅλη αὐτὴ ἡ περίοδος ἀρκετοὺς μᾶς ὠφέλησε, ἐφόσον μπορέσαμε νὰ ἐργασθοῦμε ἐσωτερικά, μὲ ταπείνωση, ὑπομονή, διάθεση ὑπακοῆς, ἀξιολόγηση τῶν εὐλογιῶν καὶ εὐκαιριῶν πού μέχρι τώρα μᾶς ἔχει ἀπλόχερα προσφέρει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἀναπληρῶνει τὰ ἐλλείποντα.

Παρά ταῦτα, ὁ αὐστηρὸς περιορισμὸς ὅπως ἔγινε, ἐπειδὴ κούρασε, ἐπειδὴ μᾶς κράτησε σὲ ἀπόσταση, μᾶς στέρησε τὴν παρηγορία τοῦ ναοῦ καὶ τῆς συνάξεως, ὅπως καὶ τὴν χάρι τῶν μυστηρίων καὶ τῶν ἁγιαστικῶν στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρὶς ἐξομολόγηση καὶ θείαν κοινωνία, εἶναι πολὺ πιθανὸ νὰ τραυμάτισε καὶ τὴν πίστη ἀρκετῶν ἀπὸ μᾶς καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴ μας. Δὲν θὰ εἶναι εὐκόλη ἡ ἐπαναπροσαρμογὴ μας, ἐνόσω μάλιστα θὰ ὑπάρχουν κάποια σημαντικὰ περιοριστικὰ μέτρα γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ.

Ἦδη φόβοι, ἀναστολές, κλονισμένη ἐμπιστοσύνη, ἀναστατωμένο θυμικό, ἐντάσεις καὶ ψυχικές καὶ στὶς σχέσεις μας, ἐνδέχεται νὰ ἔχουν σκληρύνει ἢ καὶ ἀγριέψει τὴν ψυχὴ μας. Δύσκολα θὰ ἐπανέλθουμε. Ὅλοι ὅμως μαζί θὰ προσπαθήσουμε.

Τὶς μέρες ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν θὰ τελοῦνται συχνὰ θεῖες λειτουργίες γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν πιστῶν, στὶς ὁποῖες ὅμως θὰ πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ τηροῦνται μὲ προσοχὴ καὶ εὐλάβεια τὰ μέτρα ποὺ ἔχει ἐπιβάλει ἡ Κυβέρνηση, ἢ ὑπακοὴ στὴν ὁποία, ὅταν δὲν ἔρχονται οἱ ἀποφάσεις καὶ ὑποδείξεις τῆς σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

Μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἤτοι μέχρι τὶς 27 Μαΐου, ἰδίως φέτος καλὸ θὰ εἶναι νὰ κρατοῦμε ζωντανὸ τὸν χαιρετισμὸ «Χριστὸς Ἀνέστη-Ἀληθῶς Ἀνέστη», ὑπενθυμίζοντας ὅ ἕνας στὸν ἄλλον τὸ μεγάλο καὶ σωτήριο αὐτὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως.

Θέλω νὰ σᾶς εὐχηθῶ, ἀδελφοί μου, καλὴ δύναμη στὸν ἀγῶνα σας, ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ εἶναι βοηθὸς καὶ συνοδοιπόρος σας, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη Του νὰ σφραγίζουν κάθε στιγμή τῆς ζωῆς σας καὶ κάθε γωνιὰ τῆς ψυχῆς σας.

«Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει» (Ρωμ. στ' 9). Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀλήθεια. Καὶ ἡ πίστη σὲ αὐτὴν εἶναι ἡ ζωὴ μας.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν,

Σᾶς χαιρετῶ ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικόλαος